

DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)
den 9 januari 2003 *

I mål C-76/00 P,

Petrotub SA, Roman (Rumänien)

och

Republica SA, Bukarest (Rumänien),

företrädta av A. Merckx, avocat, och P. Bentley, QC, med delgivningsadress i
Luxemburg,

klagande,

angående två överklaganden av dom meddelad den 15 december 1999 (andra
avdelningen i utökad sammansättning) av Europeiska gemenskapernas första-
instansrätt i de förenade målen T-33/98 och T-34/98, Petrotub och Republica
mot rådet, om upphävande av denna dom,

* Rättegångsspråk: engelska.

i vilket de andra parterna är:

Europeiska unionens råd, företrätt av S. Marquardt, i egenskap av ombud,
biträdd av G. Berrisch, Rechtsanwalt, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans,

och

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av V. Kreuschitz och
S. Meany, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenient i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna
C.W.A. Timmermans, D.A.O. Edward, A. La Pergola (referent) och P. Jann,

generaladvokat: F.G. Jacobs,
justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits vid förhandlingen den 30 januari 2002 av: Petrotub SA och Republica SA, företrädna av P. Bentley, rådet, företrätt av G. Berrisch och kommissionen, företräd av V. Kreuschitz och S. Meany,

och efter att den 25 april 2002 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- ¹ Petrotub SA (nedan kallat Petrotub) och Republica SA (nedan kallat Republica) har, genom en gemensam ansökan som inkom till domstolens kansli den 2 mars 2000, med stöd av artikel 49 i EG-stadgan för domstolen överklagat den dom som förstainstansrätten meddelade den 15 december 1999 i de förenade målen T-33/98 och T-34/98, Petrotub och Republica mot rådet (REG 1999, s. II-3837, nedan kallad den överklagade domen), genom vilken förstainstansrätten ogillade deras respektive talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 2320/97 av den 17 november 1997 om införande av

slutgiltiga antidumpningstullar på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Ungern, Polen, Ryssland, Tjeckiska republiken, Rumänien och Slovakiska republiken, om upphävande av förordning (EEG) nr 1189/93 och om avslutande av förfarandet vad gäller sådan import med ursprung i Republiken Kroatien (EGT L 322, s. 1, nedan kallad den omtvistade förordningen).

Tillämpliga bestämmelser

- 2 Under rubriken "A. Normalvärde", föreskrivs i artikel 2.1 tredje stycket i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 2331/96 av den 2 december 1996 (EGT L 317, s. 1, nedan kallad grundförordningen), följande:

"Priser mellan parter som förefaller att vara förbundna med varandra eller att sinsemellan tillämpa ett kompensationsarrangemang får anses utgöra priser vid normal handel och användas för att fastställa normalvärdet endast om det fastställs att de inte påverkas av förhållandet mellan parterna."

- 3 Under rubriken "D. Dumpningsmarginal" föreskrivs i artikel 2.11 i grundförordningen följande:

"Om inte annat följer av relevanta bestämmelser angående rättvis jämförelse skall förekomsten av dumpningsmarginaler under undersökningsperioden nor-

malt fastställas på grundval av en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och ett vägt genomsnittligt pris för alla exporttransaktioner till gemenskapen [nedan kallad den första symmetriska metoden], eller genom en jämförelse transaktion för transaktion mellan enskilda normalvärden och enskilda exportpriser till gemenskapen [nedan kallad den andra symmetriska metoden]. Ett normalvärde som fastställts på grundval av ett vägt genomsnitt kan dock jämföras med priset för varje enskild exporttransaktion till gemenskapen [nedan kallad den asymmetriska metoden] om det finns ett mönster för exportpriserna vilket väsentligen skiljer sig mellan olika inköpare, regioner eller tidsperioder och om de metoder som anges i första meningen i denna punkt inte till fullo skulle återspegla den dumpning som förekommer...”

- 4 Avtalet om tillämpning av artikel VI i det allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (EGT L 336, 1994, s. 103, svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 105, nedan kallad 1994 års antidumpningskod) återfinns som bilaga 1a till avtalet om upprättande av världshandelsorganisationen (nedan kallat WTO-avtalet), som godkändes genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapernas vägnar — vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet — av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan (1986—1994) (EGT L 336, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 3). I artikel 2.4.2 i 1994 års antidumpningskod föreskrivs följande:

”... [f]örekomsten av dumpningsmarginaler under undersökningsperioden skall... vanligtvis fastställas på grundval av en jämförelse mellan ett vägt medeltal för normalvärdet och ett vägt medeltal för alla jämförbara exportpriser [den första symmetriska metoden], eller genom en jämförelse mellan normalvärden och exportpriser som fastställts för varje enskild transaktion [den andra symmetriska metoden]. Ett normalvärde som fastställts på grundval av vägt medeltal kan jämföras med exportpriset för en enskild transaktion [asymmetrisk metod] om myndigheterna upptäcker ett mönster av enskilda exportpriser som skiljer sig väsentligen mellan olika köpare, regioner eller över olika tidsperioder och om en förklaring ges till varför sådana olikheter inte kan beaktas på ett lämpligt sätt vid jämförelse mellan vägda medeltal eller mellan enskilda transaktioner.”

Bakgrund till tvisten och den överklagade domen

- 5 Av den överklagade domen framgår att kommissionen den 31 augusti 1996 meddelade att ett antidumpningsförfarande inletts avseende import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Ryssland, Tjeckiska republiken, Rumänien och Slovakien (EGT C 253, s. 26).
- 6 Petrotub och Republica besvarade inom ramen för antidumpningsundersökningen det frågeformulär som de tillställdes av kommissionen innan de hördes av kommissionen. Därefter genomförde denna institution en kontroll av de båda bolagens lokaler.
- 7 Den 29 maj 1997 antog kommissionen förordning nr 981/97 om införande av preliminära antidumpningstullar på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Ryssland, Tjeckien, Rumänien och Slovakien (EGT L 141, s. 36; nedan kallad den preliminära förordningen).
- 8 Petrotub och Republica fick i enlighet med artikel 20.1 i grundförordningen ta del av de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka nämnda preliminära tullar införts (nedan kallad den preliminära informationen) och ingav skriftliga yttranden i detta avseende innan de hördes av kommissionen. Med stöd av samma bestämmelse besvarade de även skriftligen den slutgiltiga informationen om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen hade för avsikt att rekommendera att en slutgiltig antidumpningstull skulle införas på deras varor (nedan kallad den slutgiltiga informationen).

- 9 Genom den omtvistade förordningen införde rådet slutgiltiga antidumpningstullar om 9,8 procent på Petrotubs och Republicas export till gemenskapen.
- 10 Den 23 februari 1998 väckte Petrotub och Republica varsin talan vid första instansrätten om ogiltigförklaring av artikel 1 i den omtvistade förordningen i den mån den berör dem. De två målen förenades, varefter talan ogillades genom den överklagade domen.
- 11 Vad beträffar den fjärde grundens första del som åberopats av Petrotub, enligt vilken rådet i strid med artikel 2.4.2 i 1994 års antidumpningskod underlåtit att ge en förklaring till varför den asymmetriska metoden som rådet tillämpat bättre än de symmetriska metoderna skulle återspegla den dumpning som förekommit, har förstainstansrätten därvid ansett följande:

”105 Även om bestämmelserna i grundförordningen enligt fast rättspraxis skall tolkas mot bakgrund av 1994 års antidumpningskod (domstolens dom av den 7 maj 1991 i mål C-69/89, Nakajima mot rådet, REG 1991, s. I-2069, punkterna 30—32; svensk specialutgåva, volym 11), så kvarstår ändå det förhållandet att systemet för skydd mot dumpningsåtgärder endast regleras genom denna förordning. Den skyldighet som anges i artikel 2.4.2 i 1994 års antidumpningskod att förklara varför de symmetriska metoderna inte gör det möjligt att till fullo beakta den dumpning som förekommit är således inte i sig en tillämplig regel. Det måste dock konstateras att någon särskild skyldighet att lämna förklaringar av denna typ inte anges i artikel 2.11 i grundförordningen.

- 106 I den mån denna grund skall förstås så, att sökanden kritiserar en otillräcklig motivering till den omtvistade förordningen, finns det

anledning att erinra om att den motivering som krävs i enlighet med artikel 190 i fördraget (nu artikel 253 EG) på ett klart och entydigt sätt skall visa hur den gemenskapsmyndighet som antagit den omtvistade rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och kan tillvarata sina rättigheter och så att domstolen kan utöva sin prövningsrätt. Motiveringsskyldigheten bör bedömas med hänsyn till det sammanhang och det förfarande under vilka den omtvistade förordningen har antagits samt till alla rättsliga bestämmelser som reglerar det berörda området (se senast förstainstansrättens dom av den 12 oktober 1999 i mål T-48/96, Acme Industry Co. Ltd mot rådet, REG 1999, s. II-3089, punkt 141).

107 I förevarande mål måste motiveringen till den omtvistade förordningen bedömas med hänsyn bland annat till de upplysningar som givits till sökanden och till sökandens synpunkter under det administrativa förfarandet avseende tillämplig jämförelsemetod för att fastställa dumpningsmarginalen.

108 Kommissionen angav följande i punkt 28 i den preliminära förordningen:

'Det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje produktgrupp jämfördes med de justerade enskilda exportpriserna i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen. Detta var nödvändigt för att den dumpning som förekom till fullo skulle återspeglas och därför att det fanns ett mönster för exportpriserna vilket väsentligen skiljde sig mellan olika kunder och olika regioner.'

Kommissionen har vidhållit denna inställning i den preliminära informationen av den 2 juni 1997.

- 109 Sökanden bestred i sitt preliminära ställningstagande avseende dumpningen, daterat den 1 juli 1997, och vid förhöret den 9 juli 1997, kommissionens åsikt och gjorde gällande att denna borde ha tillämpat den symmetriska metod som innebär att det vägda genomsnittliga normalvärdet jämförs med det vägda genomsnittliga pris som Petrotub tillämpat vid export till gemenskapen. I sin skrivelse av den 11 juli 1997 gjorde sökanden dessutom gällande att en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga pris som den tillämpat vid export till gemenskapen faktiskt resulterade i en dumpningsmarginal som var klart lägre än den som följde av den metod som kommissionen tillämpat.
- 110 Kommissionen angav därefter i den slutgiltiga informationen av den 19 augusti 1997 att mönstret för Petrotubs exportpriser klart skilde sig åt beroende på vilken tidsperiod det var fråga om (tidsperioderna mellan augusti 1995 och april 1996 respektive mellan maj 1996 och augusti 1996). Kommissionen angav att skillnaden i den dumpningsmarginal som erhöles genom tillämpning av metoden att jämföra vägt genomsnitt med vägt genomsnitt respektive metoden att jämföra vägt genomsnitt med enskilda transaktioner var av sådan art, beträffande samtliga rumänska bolag, att man därigenom kunde sluta sig till att den förstnämnda av dessa metoder inte gjorde det möjligt att till fullo beakta den dumpning som förekommit.
- 111 I sitt slutgiltiga yttrande avseende dumpningen av den 8 september 1997 gjorde sökanden ånyo gällande att dumpningsmarginalen måste fastställas med tillämpning av metoden att jämföra vägt genomsnitt med vägt genomsnitt.
- 112 I punkt 22 i den omtvistade förordningen har rådet anfört följande:

'Ett företag gjorde gällande att dumpningsmarginalen inte borde beräknas på grundval av en jämförelse transaktion för transaktion mellan de vägda

genomsnittliga normalvärdena och det justerade exportpriset för varje motsvarande produktgrupp utan i stället på grundval av en jämförelse mellan vägda genomsnitt.

Detta påstående avvisades sedan kommissionen på nytt övervägt den metod som använts för samtliga rumänska företag och följande konstaterats:

- För ett företag blev det ingen skillnad i dumpningsmarginal om man använde den ena eller den andra metoden eftersom alla exporttransaktioner skedde till dumpade priser.
- För tre företag konstaterades ett mönster för exportpriserna som skilde sig avsevärt åt mellan olika bestämmelseorter eller olika perioder.

Med hänsyn till det ovan anförda och i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen beslöt kommissionen att vid det slutgiltiga fastställandet välja metoden att jämföra det vägda genomsnittliga normalvärdet per period med de justerade enskilda exportpriserna, transaktion för transaktion.'

- 113 Skälen till varför gemenskapsinstitutionerna valt att tillämpa kriteriet att jämföra vägt genomsnittligt normalvärde med enskilda exportpriser framgår således av den omtvistade förordningen.

- 114 Vid sådant förhållande och mot bakgrund av att sökanden inte anfört några särskilda invändningar under det administrativa förfarandet, vilket i sådant fall skulle ha gjort det nödvändigt med en mer detaljerad motivering (se förstainstansrättens dom av den 28 september 1995 i mål T-164/94, Ferchimex mot kommissionen, REG 1995, s. II-2681, punkterna 90 och 118), kan den omtvistade förordningen inte anses vara otillräckligt motiverad vad gäller gemenskapsinstitutionernas tillämpning av artikel 2.11 i basförordningen.
- 115 Vad gäller sökandens anmärkning om att gemenskapsinstitutionerna endast provat den första symmetriska metoden (nämligen metoden att jämföra vägt medeltal med vägt medeltal) och således underlåtit att kontrollera om den andra av de symmetriska metoder som anges i artikel 2.11 i grundförordningen (nämligen metoden som innebär att enskilda normalvärden jämförs med enskilda exportpriser) gjort det möjligt att till fullo beakta den dumpning som förekommit, konstaterar förstainstansrätten att det rör sig om en särskild rättslig grund som inte åberopats förrän under replikstadiet. Denna grund kan därför i enlighet med artikel 48.2 i rättegångsreglerna inte tas upp till sakprövning.
- 116 Slutligen följer av vad som ovan anförts att de jämförelsemetoder som syftar till att fastställa förekomsten av en dumpningsmarginal har tillämpats individuellt på vart och ett av de fyra rumänska exportföretagen.
- 117 Härav följer att talan inte kan bifallas på den fjärde grundens första delgrund.”

- 12 Vad beträffar den andra grundens andra del som har åberopats av Republica, vilken avser åsidosättande av artikel 2.1 tredje stycket i grundförordningen och otillräcklig motivering i den omtvistade förordningen, har förstainstansrätten vidare ansett följande:

”73 Enligt artikel 2.1 tredje stycket i grundförordningen får '[p]riser mellan parter som förefaller att vara förbundna med varandra eller att sinsemellan tillämpa ett kompensationsarrangemang... anses utgöra priser vid normal handel och användas för att fastställa normalvärdet endast om det fastställs att de inte påverkas av förhållandet mellan parterna'.

74 Det måste konstateras att sökanden inte lagt fram någon bevisning och inte ingivit någon handling som gör att det kan antas att de kompensationsarrangemang som den åberopat, vilka omnämns i en handling rubricerad 'Totalt värde av kompensationsarrangemang' avseende försäljningar som skett på grundval av kompensationsarrangemang under undersökningsperioden, har påverkat de priser som tillämpats vid dessa transaktioner, vilket enligt artikel 2.1 tredje stycket i grundförordningen krävs.

75 Dessutom har rådet, mot bakgrund av att sökanden inte ingett någon handling som tyder på motsatsen, i den omtvistade förordningen tillräckligt motiverat sin vägran att utesluta kompensationsaffärerna från beräkningsunderlaget vid fastställandet av normalvärdet, genom att ange att det hade 'klarlagts att kompensationsaffärerna faktiskt förekom vid normal handel'.

76 Härav följer att talan i vart fall inte kan bifallas på någon av den andra grundens båda delgrunder.”

Överklagandena

- 13 Petrotub och Republica har i sina överklaganden yrkat att domstolen skall upphäva den överklagade domen i den mån de berörs av denna och att domstolen vid prövningen i sak skall ogiltigförklara den omtvistade förordningen i den mån de berörs av den samt förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna i de båda instanserna. Petrotub och Republica har, för det fall att den omtvistade förordningen skulle ogiltigförklaras i enlighet med någon av parternas yrkanden, dessutom yrkat att domstolen skall låta rättsverkningarna av en sådan ogiltigförklaring även gälla den andra parten.
- 14 Rådet och kommissionen har yrkat att domstolen skall avslå överklagandena och förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Petrotubs överklagande

- 15 Petrotub har till stöd för sitt överklagande som enda grund åberopat att förstainstansrätten har gjort en felaktig rättstillämpning i punkt 114 i den överklagade domen i fråga om räckvidden av rådets motiveringsskyldighet när rådet tillämpar den asymmetriska metoden för att beräkna dumpningsmarginalen. Petrotub har till stöd för denna grund även åberopat att förstainstansrätten gjort en felaktig rättstillämpning i punkterna 105 och 115 i nämnda dom.
- 16 Petrotub har enligt den första delgrunden gjort gällande att förstainstansrätten inte med fog kunde anse att motiveringen i den omtvistade förordningen är tillräcklig, eftersom den varken innehåller någon hänvisning till den andra symmetriska metoden eller, *a fortiori*, någon som helst förklaring till varför den

asymmetriska metoden valdes i stället för denna metod. Det framgår nämligen av själva ordalydelsen av artikel 2.11 i grundförordningen att den asymmetriska metoden endast får tillämpas om inte någon av de två symmetriska metoderna till fullo skulle återspegla den dumpning som förekommer. Eftersom en sådan prövning således avser de viktigaste faktiska eller rättsliga omständigheter på vilka beslutet att införa antidumpningstullar grundar sig, borde motiveringen i den omtvistade förordningen åtminstone ha visat att rådet verkligen gjort denna prövning.

- 17 Enligt Petrotub kunde förstainstansrätten inte heller underlåta att vidta sanktionsåtgärder mot ett sådant åsidosättande av motiveringsskyldigheten genom att i punkt 115 i den överklagade domen fastställa att argumentet avseende detta åsidosättande inte kunde upptas till sakprövning, eftersom det åberopats för sent. Dels åberopades nämnda argument implicit i ansökan, såsom det framgår av orden "symmetriska metoder" som används i plural i det relevanta stycket, dels borde förstainstansrätten under alla omständigheter ha gjort en prövning *ex officio* av huruvida motiveringen, såsom det påstås, var bristfällig.
- 18 Petrotub har enligt den andra och den tredje delgrunden gjort gällande att förstainstansrätten felbedömt räckvidden av rådets motiveringsskyldighet. Enligt Petrotub har förstainstansrätten felaktigt ansett att denna skyldighet är uppfylld endast på grund av att det av den omtvistade förordningen, jämförd med de rättsakter som föregick denna, däribland den preliminära förordningen, den preliminära informationen och den slutgiltiga informationen, framgår att den asymmetriska metoden ledde till en aritmetiskt högre dumpningsmarginal än den som följde av den första symmetriska metoden och att det var nödvändigt att tillämpa den asymmetriska metoden för att den dumpning som förekommit till fullo skulle återspeglas.
- 19 Enligt Petrotub utgör det andra av dessa påståenden endast en självberättigande omskrivning av artikel 2.11 i grundförordningen. För rådet innebär lydelsen av denna artikel att det skall göras en prövning av de viktigaste rättsliga eller faktiska omständigheterna på vilka beslutet att införa antidumpningstullar

grundar sig, vilket innebär att det logiska sambandet som kan leda till denna slutsats borde ha angetts i den omtvistade förordningen för att göra det möjligt att säkerställa att den föreskrivna prövningen verkligen gjorts.

- 20 I detta avseende anser Petrotub särskilt att endast konstaterandet att den asymmetriska metoden leder till en aritmetiskt högre dumpningsmarginal än den som följer av den symmetriska metoden inte utgör en tillräcklig motivering med hänsyn till den omständigheten att den asymmetriska metoden antagligen endast kan leda till ett resultat som är lika med eller högre än det som följer av den första symmetriska metoden.
- 21 Enligt Petrotub innebär kontrollen av det villkor enligt vilket de symmetriska metoderna "inte till fullo skulle återspegla den dumpning [som förekommer]" egentligen att det fastställs att "riktad dumpning" förekommer, det vill säga att exportörens agerande består i förfaranden som syftar till att dölja dumpningen.
- 22 Petrotub har som fjärde delgrund gjort gällande att det i artikel 2.4.2 i 1994 års antidumpningskod, till skillnad från i artikel 2.11 i grundförordningen, föreskrivs att den behöriga myndigheten, om den tillämpar den asymmetriska metoden, är skyldig att ge en förklaring till varför det inte är möjligt att vid tillämpning av de symmetriska metoderna på ett lämpligt sätt beakta att exportpriserna väsentligen skiljer sig åt mellan olika köpare, regioner eller över olika tidsperioder.
- 23 Petrotub har i detta avseende ingett ett utdrag ur ett meddelande daterat den 15 februari 1996, vilket kommissionen riktat till sekretariatet för världshandelsorganisationens antidumpningskommitté (nedan kallad WTO), med bland annat svar på frågor som ställts av flera medlemsstater i WTO avseende

den skillnad i texten som nämns i föregående punkt (nedan kallad meddelandet av den 15 februari 1996). I utdraget anges följande:

”Uttrycket ’till fullo skulle återspegla den dumpning’ hänför sig endast till riktad dumpning, vilket är den rubrik under vilken detta problem behandlades under förhandlingarna i Uruguay-rundan. Med detta uttryck avses att det kan finnas fall då [den första eller den andra symmetriska metoden] inte är lämpliga metoder när riktad dumpning förekommit. Varje avvikelse från de ovannämnda metoderna kommer att förklaras både för de berörda parterna och i de förordningar som föreskriver antidumpningsåtgärder.”

- 24 Enligt Petrotub innebär detta meddelande att gemenskapen anser att den förklaring som avses i artikel 2.4.2 i 1994 års antidumpningskod skall finnas med i den motivering som krävs enligt artikel 190 i fördraget, det vill säga att bedömningen av huruvida de skäl som motiverar att den asymmetriska metoden tillämpas är tillräckliga skall göras mot bakgrund av nämnda artikel 2.4.2. Förstainstansrätten gjorde således en felaktig rättstillämpning i punkt 105 i den överklagade domen genom att inte beakta denna bestämmelse i nämnda kod vid fastställandet av huruvida den omtvistade förordningen innehöll en tillräcklig motivering med hänsyn till nämnda artikel 190.
- 25 Det saknas en sådan motivering i förevarande fall, huvudsakligen av två skäl. I den omtvistade förordningen görs endast en omskrivning av artikel 2.11 i grundförordningen, vilken inte kan anses utgöra en ”förklaring... till varför sådana olikheter inte kan beaktas på ett lämpligt sätt vid jämförelse mellan vägda medeltal eller mellan enskilda transaktioner”, som krävs enligt artikel 2.4.2 i 1994 års antidumpningskod. I den omtvistade förordningen görs inte heller, vilket framgår av den andra och tredje delgrunden, någon bedömning av om det har skett ”riktad dumpning”, medan det emellertid enligt meddelandet av den

15 februari 1996 är till en sådan situation som uttrycket ”till fullo [skulle återspegla] den dumpning som förekommer” i artikel 2.11 i grundförordningen hänför sig.

— *Upptagande till sakprövning*

- 26 Rådet och kommissionen har yrkat att överklagandet skall avvisas.
- 27 De har för det första gjort gällande att Petrotub endast har återgett de argument som åberopades vid förstainstansrätten utan att på någon specifik punkt ifrågasätta förstainstansrättens rättsliga bedömning.
- 28 I detta avseende är det tillräckligt att konstatera att Petrotub, såsom det framgår av punkterna 15—25 i förevarande dom, i enlighet med artikel 225 EG, artikel 51 första stycket i EG-stadgan för domstolen och artikel 112.1 c i rättegångsreglerna på ett detaljerat sätt har angett de omständigheter som ifrågasatts i den överklagade domen samt de rättsliga argument som särskilt stöder yrkandet, vilket gör att den omständigheten att de argument som Petrotub har framfört till stöd för sin grund även framfördes i första instans, inte utgör grund för att inte uppta dem till sakprövning (se bland annat beslut av den 7 mars 1994 i mål C-338/93 P, De Hoe mot kommissionen, REG 1994, s. I-819, punkt 18, och dom av den 5 maj 1998 i mål C-386/96 P, Dreyfus mot kommissionen, REG 1998, s. I-2309, punkt 38).

- 29 Rådet och kommissionen har för det andra gjort gällande att den första delgrunden inte kan upptas till sakprövning, eftersom den upptar ett argument som inte ansetts kunna upptas till sakprövning i första instans, eftersom den inte hade åberopats förrän i replikskedet.
- 30 Domstolen påpekar i detta avseende att den rättsliga grund som således inte upptogs till sakprövning i punkt 115 i den överklagade domen är den enligt vilken gemenskapsinstitutionerna endast har prövat den första symmetriska metoden och således underlåtit att kontrollera om den andra symmetriska metoden inte gjorde det möjligt att till fullo beakta den dumpning som förekommit. Till skillnad från vad rådet och kommissionen har gjort gällande, avser en sådan grund endast en prövning i sak, vilket innebär att den omständigheten att den inte ansetts kunna upptas till sakprövning i första instans inte på något sätt kan påverka huruvida en grund avseende felaktig rättstillämpning i fråga om räckvidden av motiveringsskyldigheten kan upptas till sakprövning efter det att domen överklagats.
- 31 Såsom Petrotub har understrukt, har gemenskapsinstitutionerna dessutom enligt Petrotubs fjärde grund i ansökan vid förstainstansrätten "underlåtit att ge en förklaring till varför en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och samtliga enskilda exportpriser bättre än de normala metoderna till fullo skulle återspegla den dumpning som förekommit".
- 32 För det tredje anser rådet och kommissionen, vad avser den fjärde delgrunden, att inget argument som avser meddelandet av den 15 februari 1996 får upptas till sakprövning av det skälet att detta meddelande, vilket kommissionen har kvalificerat som bevismedel, inte har ingetts till förstainstansrätten.

- 33 I detta avseende är det tillräckligt att påpeka att den ogiltighetstalan som Petrotub väckt vid förstainstansrätten särskilt syftar till fastställelse av att artikel 2.4.2 i 1994 års antidumpningskod har åsidosatts och att förstainstansrätten enligt den fjärde delgrunden underlåtit att iaktta denna bestämmelse vid bedömningen av räckvidden av rådets motiveringsskyldighet.
- 34 Under dessa omständigheter är det inget som hindrar domstolen från att beakta meddelandet av den 15 februari 1996 om det skulle visa sig att detta meddelande, som var riktat till sekretariatet för WTO:s antidumpningskommitté under de omständigheter som det har erinrats om i punkt 23 i förevarande dom, är relevant för att bedöma den rättsliga räckvidden av artikel 2.4.2 i 1994 års antidumpningskod och huruvida talan kan bifallas på denna grund.
- 35 För det fjärde har rådet gjort gällande att Petrotub, genom ett förtäckt påstående om att förstainstansrätten gjort en felaktig rättstillämpning avseende räckvidden av motiveringsskyldigheten, egentligen har gjort gällande att det i den omtvistade förordningen gjorts en felaktig tolkning eller tillämpning av artikel 2.11 i grundförordningen. Detta gäller särskilt i fråga om den första delgrunden som, i stället för bristfällig motivering, i själva verket avser att rådet inte har beaktat den andra symmetriska metoden då den fattade beslutet att tillämpa den asymmetriska metoden.
- 36 Eftersom dessa argument är nära förbundna med de sakfrågor som tagits upp i överklagandet, vilka just avser räckvidden av rådets motiveringsskyldighet, skall de tas upp i samband med prövningen i sak.

- 37 För det femte har kommissionen gjort gällande att Petrotubs argument avseende en skyldighet för den institution som tillämpar den asymmetriska metoden att ge en förklaring till varför det är möjligt att dra slutsatsen att det förekommer "förfaranden som syftar till att dölja dumpning" inte skall upptas till sakprövning, eftersom det inte finns med i den ansökan som ingetts till förstainstansrätten.
- 38 I detta avseende påpekar domstolen, såsom det framgår av punkt 15 i förevarande dom, att Petrotubs överklagande endast grundas på att förstainstansrätten gjort en felaktig rättstillämpning avseende räckvidden av rådets motiveringsskyldighet. Det skall således inte tolkas så att det i nämnda överklagande upptas en ny grund, som avser en felaktig rättstillämpning i den omtvistade förordningen i fråga om tolkningen av de materiella bestämmelserna i artikel 2.11 i grundförordningen och i artikel 2.4.2 i 1994 års antidumpningskod.
- 39 En genomgång av hur Petrotub anser att nämnda bestämmelser skall tolkas, även om den är mer omfattande än den som gjorts i första instans, avser endast att klargöra räckvidden av de bestämmelser som domstolen skall beakta när den fastställer om förstainstansrätten på ett korrekt sätt har bedömt de skyldigheter som följer av motiveringsskyldigheten.
- 40 Av det ovan anförda följer att Petrotubs överklagande kan upptas till sakprövning i sin helhet.

— *Prövning i sak*

Den första och den fjärde delgrunden

— *Parternas argument*

- 41 Såsom det framgår av punkterna 16 och 22—25 i förevarande dom, har Petrotub i den första och den fjärde delgrunden gjort gällande att förstainstansrätten har gjort en felaktig rättstillämpning genom att anse att motiveringsskyldigheten hade iakttagits trots att den omtvistade förordningen inte innehöll någon förklaring till varför den asymmetriska metoden valdes i stället för den andra symmetriska metoden.
- 42 Rådet anser i detta avseende, såsom det framgår av punkt 35 i förevarande dom, att det i Petrotubs överklagande inte görs någon åtskillnad mellan bestämmelserna och motiveringen i den omtvistade förordningen. I förevarande fall bestrider Petrotub, under sken av en bristande motivering, i själva verket den omständigheten att den andra symmetriska metoden inte beaktades vid fastställandet av huruvida den asymmetriska metoden kunde tillämpas.
- 43 För det andra har rådet gjort gällande att det betydande bedömningsutrymme som det har vid tillämpningen av metoder för beräkning av dumpningsmarginalen inte kan ifrågasättas genom en förstärkning av det rent formella och processuella krav som motiveringsskyldigheten utgör. I detta avseende framgår av domstolens rättspraxis att endast de viktigaste beaktanden som varit avgörande vid utövandet av rådets bedömningsbefogenheter skall finnas med i motiveringen.

Det finns inte anledning att, såsom Petrotub föreslår, uppställa ett nytt krav avseende en förklaring av det logiska sambandet mellan bedömningen och den lagtext som tillämpats.

- 44 Rådet anser härvid att det, efter att det gjorts ett skönsmässigt val mellan de två symmetriska metoderna, endast skall vara tvingande att jämföra den valda symmetriska metoden med den asymmetriska metoden då institutionen avser att använda den asymmetriska metoden. Det skall dessutom beaktas att den andra symmetriska metoden används mycket sällan, eftersom den är opraktisk och godtycklig.
- 45 För det tredje har rådet gjort gällande att räckvidden av motiveringsskyldigheten är mer begränsad när de viktigaste delarna av målet har varit föremål för detaljerad skriftväxling under det administrativa förfarandet. För att med fog kunna kräva en mer utvecklad motivering i den slutgiltiga antidumpningsförordningen, ankommer det särskilt på de berörda parterna att till fullo och i god tro använda de processuella rättigheter som de har enligt grundförordningen för att särskilt bestrida de viktigaste rättsliga och faktiska omständigheter på grundval av vilka gemenskapsinstitutionen avser att vidta slutgiltiga antidumpningsåtgärder.
- 46 Eftersom Petrotub inte gjorde några bestridanden i denna fråga under det administrativa förfarandet, finns det enligt rådet inte någonting som motiverar att det skulle vara nödvändigt att, i enlighet med fast praxis vid gemenskapsinstitutionerna, förklara varför en metod av undantagskaraktär, såsom den andra symmetriska metoden, inte valts.
- 47 Kommissionen anser även att det med beaktande av det sammanhang i vilket den omtvistade förordningen antogs inte krävs att det i motiveringen i denna förordning ges förklaringar till varför den andra symmetriska metoden inte valts.

- 48 Rådet och kommissionen anser vidare att talan inte kan bifallas på den fjärde delgrunden. Det är nämligen med rätta som förstainstansrätten har funnit att skyldigheten i artikel 2.4.2 i 1994 års antidumpningskod inte i sig är en tillämplig regel. Denna slutsats kan inte heller påverkas av meddelandet av den 15 februari 1996, vilket inte påverkar den rättsliga betydelsen av nämnda kod.

— *Domstolens bedömning*

- 49 Domstolen konstaterar för det första att det av själva rubriken till artikel 2.11 i grundförordningen framgår att förekomsten av en dumpningsmarginal normalt fastställs genom tillämpning av någon av de symmetriska metoderna och att den asymmetriska metoden endast får användas om två villkor är uppfyllda, nämligen dels att mönstret för exportpriserna väsentligen skiljer sig åt mellan olika inköpare, regioner eller tidsperioder, dels att de symmetriska metoderna inte gör det möjligt att till fullo återspegla den dumpning som förekommit.
- 50 Rådet har således felaktigt påstått att det av denna bestämmelse framgår att det var tillräckligt att göra ett skönsmässigt val mellan de två symmetriska metoderna och därefter försäkra sig om att den valda symmetriska metoden inte till fullo skulle återspegla den dumpning som förekommit för att rådet skulle ha rätt att tillämpa den asymmetriska metoden.
- 51 Det skall emellertid klargöras att frågan huruvida de två villkor som det erinras om i punkt 49 i förevarande dom är uppfyllda i förevarande mål, liksom den mer allmänna frågan huruvida rådet tillämpat artikel 2.11 i grundförordningen på ett korrekt sätt, ingår i sakfrågan och omfattas således inte av domstolens kontroll inom ramen för prövningen av förevarande överklagande.

- 52 För det andra är det, till skillnad från vad förstainstansrätten har angett i punkt 105 i den överklagade domen, nödvändigt att beakta artikel 2.4.2 i 1994 års antidumpningskod, eftersom det i denna bestämmelse föreskrivs att en förklaring skall ges till varför olikheter, i fråga om hur exportpriserna fastställts, mellan olika köpare och regioner eller över olika tidsperioder inte kan beaktas på ett lämpligt sätt vid tillämpning av de symmetriska metoderna.
- 53 Av domstolens rättspraxis framgår visserligen att WTO-avtalet och de avtal och överenskommelser som finns i avtalets bilagor, med hänsyn till deras beskaffenhet och systematik, i princip inte ingår bland de regler som domstolen skall beakta när den prövar lagenligheten av gemenskapsinstitutionernas rättsakter med stöd av artikel 230 första stycket EG (se dom av den 23 november 1999 i mål C-149/96, Portugal mot rådet, REG 1999, s. I-8395, punkt 47, och beslut av den 2 maj 2001 i mål C-307/99, OGT Fruchthandelsgesellschaft, REG 2001, s. I-3159, punkt 24).
- 54 Om emellertid gemenskapen avsett att fullgöra en särskild förpliktelse vilken den åtagit sig inom ramen för WTO, eller om en gemenskapsrättsakt uttryckligen hänvisar till vissa bestämmelser i de avtal och memoranda som anges i bilagorna till WTO-avtalet, ankommer det på domstolen att pröva lagenligheten av gemenskapsrättsakten i fråga med hänsyn till WTO:s regler (se bland annat domen i det ovannämnda målet Portugal mot rådet, punkt 49).
- 55 I detta avseende framgår det av ingressen till grundförordningen, och närmare bestämt av femte skälet i förordningen, att förordningen särskilt syftar till att nya och detaljerade regler i 1994 års antidumpningskod, däribland regler som särskilt avser beräkningen av dumpningsmarginalen, i möjligaste mån skall tas in i gemenskapslagstiftningen för att säkerställa en korrekt och öppen tillämpning av nämnda regler.

- 56 Det är således ostridigt att gemenskapen antog grundförordningen för att uppfylla sina internationella skyldigheter enligt 1994 års antidumpningskod och att den genom artikel 2.11 i grundförordningen avsåg att fullgöra sina särskilda förpliktelser enligt artikel 2.4.2 i nämnda kod. Såsom det framgår av domstolens rättspraxis, vilken det erinras om i punkt 54 i förevarande dom, ankommer det på domstolen att kontrollera lagenligheten av gemenskapsakten i fråga med hänsyn till sistnämnda bestämmelse.
- 57 Domstolen erinrar i detta avseende om att gemenskapsrättsakter så långt möjligt skall tolkas mot bakgrund av folkrätten, i synnerhet när dessa rättsakter just syftar till att genomföra ett internationellt avtal som gemenskapen har ingått (se bland annat dom av den 14 juli 1998 i mål C-341/95, Bettati, REG 1998, s. I-4355, punkt 20).
- 58 I förevarande mål kan emellertid den omständigheten att det i artikel 2.11 i grundförordningen inte närmare anges att en sådan förklaring som krävs enligt artikel 2.4.2 i 1994 års antidumpningskod skall ges av en gemenskapsinstitution som tillämpar den asymmetriska metoden bero på förekomsten av artikel 190 i fördraget. Då gemenskapen har införlivat artikel 2.4.2 kan det nämligen anses som om den särskilda motiveringsskyldigheten som föreskrivs i denna bestämmelse ingår i den allmänna motiveringsskyldigheten avseende gemenskapsrättsakter som föreskrivs i fördraget.
- 59 Det kan för övrigt påpekas att en sådan tolkning i sak överensstämmer med de internationella garantier som gavs i meddelandet av den 15 februari 1996, vilket kommissionen riktat till sekretariatet för WTO:s antidumpningskommitté, enligt vilka den förklaring som avses i artikel 2.4.2 i 1994 års antidumpningskod skall ges direkt till parterna och i de förordningar genom vilka antidumpningstullar införs.

- 60 Med beaktande av det som anförts i punkterna 54—59 i förevarande dom skall, med hänsyn till den motivering som krävs enligt artikel 190 i fördraget, en rådsförordning enligt vilken det införs slutgiltiga antidumpningstullar efter det att den asymmetriska metoden tillämpats för att beräkna dumpningsmarginalen särskilt innehålla en sådan specifik förklaring som föreskrivs i artikel 2.4.2 i 1994 års antidumpningskod.
- 61 I förevarande fall konstaterar emellertid domstolen att den omtvistade förordningen varken innehåller någon som helst hänvisning till den andra symmetriska metoden eller, *a fortiori*, någon som helst förklaring till varför olikheter, i fråga om hur exportpriserna fastställts, mellan olika köpare, regioner eller tidsperioder inte kan beaktas på ett lämpligt sätt vid tillämpning av nämnda metod.
- 62 Under dessa omständigheter konstaterar domstolen att förstainstansrätten har gjort en felaktig rättstillämpning genom att i punkt 105 i den överklagade domen anse att artikel 2.4.2 i 1994 års antidumpningskod inte skulle beaktas vid fastställandet av huruvida rådet hade uppfyllt motiveringsskyldigheten i den omtvistade förordningen och genom att följaktligen i punkt 114 i nämnda dom fastställa att nämnda förordning var tillräckligt motiverad med hänsyn till artikel 190 i fördraget.
- 63 Den överklagade domen skall följaktligen upphävas av detta skäl utan att det är nödvändigt att pröva de andra delgrunder som Petrotub anfört till stöd för sin talan.
- 64 Eftersom målet är färdigt för avgörande skall domstolen enligt artikel 54 första stycket i EG-stadgan för domstolen slutgiltigt ta ställning till Petrotubs överklagande och, av samma skäl som anges i punkterna 60 och 61 i förevarande dom, ogiltigförklara den omtvistade förordningen i den mån den berör detta bolag.

Republicas överklagande

- 65 Republica har till stöd för sitt överklagande som enda grund åberopat att förstainstansrätten gjort en felaktig rättstillämpning i punkt 75 i den överklagade domen genom att anse att motiveringen i den omtvistade förordningen är tillräcklig vad beträffar rådets vägran att vid beräkningen av normalvärdet utesluta vissa kompensationsaffärer.
- 66 Republica anser härvid att när det väl godtagits att det var fråga om "kompensationsaffärer" och således om "priser mellan parter som förefaller vara förbundna med varandra eller att sinsemellan tillämpa ett kompensationsarrangemang" i den mening som avses i artikel 2.1 tredje stycket i grundförordningen, kunde inte rådet använda dessa priser för att fastställa normalvärdet utan att visa, vilket krävs enligt denna bestämmelse, att priserna inte hade påverkats av detta förhållande. Enligt Republica har förstainstansrätten således i punkt 74 i den överklagade domen felaktigt konstaterat att "... sökanden inte lagt fram någon bevisning och inte ingivit någon handling som gör att det kan antas att... [dessa] kompensationsarrangemang... har påverkat de pris[er] som har tillämpats vid dessa transaktioner..."
- 67 I den del av den omtvistade förordningen som förstainstansrätten har grundat sig på, nämligen konstaterandet i punkt 19 femte stycket i motiveringen i nämnda förordning, enligt vilken det "[u]nder undersökningens gång konstaterades... att kompensationsaffärer faktiskt förekom vid normal handel", upprepas enligt Republica endast lydelsen av artikel 2.1 tredje stycket i grundförordningen. Republica anser att en sådan självbevisande omskrivning inte utgör en tillräcklig motivering, eftersom den inte ger någon förklaring till varför rådet ansett att priserna vid dessa kompensationsarrangemang inte påverkats av nämnda förhållande.

- 68 Enligt Republica innebär lydelsen av nämnda artikel 2.1 tredje stycket att rådet skall pröva de viktigaste rättsliga och faktiska omständigheter som lagts till grund för beslutet att införa antidumpningstullar, vilket innebär att det logiska samband som möjliggjort denna slutsats borde ha angetts i den omtvistade förordningen. Rådet borde härvid ha förklarat varför affärerna i fråga faktiskt förekom vid normal handel.

— *Upptagande till sakprövning*

- 69 Rådet och kommissionen har yrkat att Republicas överklagande skall avvisas.
- 70 De har för det första gjort gällande att Republica endast har återgett de argument som åberopades vid förstainstansrätten utan att på någon specifik punkt ifrågasätta förstainstansrättens rättsliga bedömning.
- 71 I detta avseende är det tillräckligt att konstatera att Republica, såsom det framgår av punkterna 65—68 i förevarande dom, i enlighet med artikel 225 EG, artikel 51 första stycket i EG-stadgan för domstolen och artikel 112.1 c i rättegångsreglerna på ett detaljerat sätt angett de omständigheter som ifrågasatts i den överklagade domen samt de rättsliga argument som särskilt stöder yrkandet. Under dessa omständigheter kan inte den omständigheten att de argument som Republica har framfört till stöd för sin grund även framfördes i första instans utgöra en grund för att inte uppta dem till sakprövning, såsom det har erinrats om i punkt 28 i förevarande dom.
- 72 För det andra anser rådet att Republica genom ett förtäckt påstående om att förstainstansrätten har gjort en felaktig rättstillämpning avseende räckvidden av

motiveringsskyldigheten, egentligen gör gällande att det i den omtvistade förordningen gjorts en felaktig tolkning eller tillämpning av artikel 2.1 tredje stycket i grundförordningen. I överklagandet avses, i stället för en bristfällig motivering, i själva verket att rådet inte uppfyllt sin skyldighet att fastställa att affärerna i fråga förekom vid normal handel.

- 73 Eftersom dessa argument är nära förbundna med de sakfrågor som tagits upp i överklagandet, vilka just avser räckvidden av rådets motiveringsskyldighet, skall de tas upp i samband med prövningen i sak.
- 74 Av detta följer att Republicas överklagande kan tas upp till sakprövning i sin helhet.

— *Prövning i sak*

Rådets argument

- 75 Såsom det framgår av punkt 72 i förevarande dom anser rådet för det första att det i Republicas överklagande inte görs någon åtskillnad mellan bestämmelserna och motiveringen i den omtvistade förordningen.
- 76 För det andra anser rådet att de argument som det åberopat i svaromålet på Petrotubs överklagande, som framgår av punkterna 43 och 45 i förevarande mål, med vederbörliga ändringar innebär att Republicas överklagande skall ogillas.

- 77 Enligt rådet skulle det enbart ha varit relevant att ange skälen för att det ansett att de försäljningspriser som Republica tillämpat inom ramen för kompensationsarrangemangen inte påverkats av detta förhållande under förutsättning att Republica hade motiverat sitt yrkande i rätt tid under det administrativa förfarandet. Rådet anser nämligen att det är den part som är föremål för undersökningen som har bevisbördan, för att räckvidden av den motiveringskyldighet som åligger gemenskapsinstitutionerna skall utvidgas.
- 78 Enligt rådet kräver således uppfyllandet av motiveringsskyldigheten inte att det på ett mer detaljerat sätt skulle ha förklarats vilka skäl som gjort att det kommit till slutsatsen att försäljningarna i fråga hade ägt rum vid normal handel.

Domstolens bedömning

- 79 Domstolen påpekar inledningsvis att frågorna huruvida rådet har gjort en korrekt tillämpning av artikel 2.1 tredje stycket i grundförordningen, huruvida priserna vid kompensationsaffärer som gjorts av Republica har påverkats av detta förhållande, huruvida sistnämnda omständighet kan bevisas, vem som i förekommande fall har bevisbördan, och vidare om det är med rätta som rådet i den omtvistade förordningen har gjort gällande att Republica för sent påtalat denna svårighet avseende de försäljningspriser som tillämpats, ingår i prövningen i sak och att de inte omfattas av domstolens prövningsrätt inom ramen för förevarande överklagande.
- 80 Domstolen konstaterar att det i nämnda överklagande endast åberopas en felaktig rättstillämpning till följd av att förstainstansrätten felbedömt räckvidden av rådets motiveringsskyldighet, varför domstolen endast skall pröva denna grund.

- 81 Enligt fast rättspraxis skall av den motivering som krävs i artikel 190 i EG-fördraget (nu artikel 253 EG) klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att domstolen ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt. Kravet på motivering skall bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälens karaktär och det intresse som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt eller personligen berörs av den, kan ha av att få förklaringar. Det krävs dock inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av ett beslut uppfyller kraven i artikel 190 i fördraget inte skall ske endast utifrån rättsaktens ordalydelse utan även utifrån sammanhanget och reglerna på det ifrågavarande området (se bland annat dom av den 2 april 1998 i mål C-367/95 P, kommissionen mot Sytraval och Brink's France, REG 1998, s. I-1719, punkt 63 och där angiven rättspraxis).
- 82 I förevarande mål skall det understrykas att fastställelse av normalvärdet utgör ett av de viktigaste skedena innan det kan fastställas huruvida det förekommer dumpning.
- 83 I artikel 2.1 första stycket i grundförordningen föreskrivs i detta avseende att normalvärdet vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller skall betala vid normal handel.
- 84 I artikel 2.1 tredje stycket anges att priser mellan parter som förefaller att vara förbundna med varandra eller att sinsemellan tillämpa ett kompensationsarrangemang får anses utgöra priser vid normal handel och användas för att fastställa normalvärdet endast om det fastställs att de inte påverkas av förhållandet mellan parterna.

- 85 Det framgår således av artikel 2.1 första och tredje stycket i grundförordningen att de priser mellan parter som sinsemellan tillämpar ett kompensationsarrangemang i princip inte får användas för att fastställa normalvärdet, förutom om det undantagsvis fastställs att de inte påverkas av förhållandet mellan parterna.
- 86 Under dessa omständigheter anser domstolen att rådet inte uppfyllt sin motiveringsskyldighet genom att i den omtvistade förordningen endast ange att det "konstaterades att kompensationsaffärer faktiskt förekom vid normal handel".
- 87 Ett sådant kategoriskt påstående, vilket endast motsvarar en hänvisning till gemenskapsrättsakterna, innehåller inte någon förklarande omständighet som kan upplysa de berörda parterna och gemenskapsdomstolen om varför domstolen ansett att priserna vid nämnda kompensationsaffärer inte påverkades av detta förhållande (se, för ett liknande synsätt, dom av den 1 juli 1986 i mål 185/85, Usinor mot kommissionen, REG 1986, s. I-2079, punkt 21).
- 88 Detta påstående gör det således inte möjligt för de berörda parterna att få kännedom om huruvida det är med rätta som dessa priser undantagsvis har beaktats vid beräkningen av normalvärdet, eller om denna sistnämnda omständighet kan utgöra en felaktighet som påverkar den omtvistade förordningens lagenlighet.
- 89 Som generaladvokaten har påpekat i punkterna 99 och 104 i sitt förslag till avgörande, kan denna totala avsaknad av förklarande omständigheter även hindra gemenskapsdomstolen från att utöva sin prövningsrätt, och särskilt från att kontrollera att rådet inte har gjort sig skyldigt till ett uppenbart bedömningsfel.

- 90 Under dessa omständigheter saknar frågan huruvida Republicas yrkande, att kompensationsaffärerna skulle uteslutas från beräkningsunderlaget vid fastställelsen av normalvärdet, framställdes för sent under det administrativa förfarandet relevans, vilket generaladvokaten har påpekat i punkt 103 i sitt förslag till avgörande.
- 91 Med beaktande av det ovan anförda, konstaterar domstolen att förstainstansrätten har gjort en felaktig rättstillämpning genom att i punkt 75 i den överklagade domen anse att rådet, mot bakgrund av att sökanden inte ingett någon handling som tyder på motsatsen, i den omtvistade förordningen tillräckligt motiverat sin vägran att utesluta kompensationsaffärerna från beräkningsunderlaget vid fastställandet av normalvärdet, genom att ange att det hade "klarlagts att kompensationsaffärerna faktiskt förekom vid normal handel".
- 92 Den överklagade domen skall av denna anledning upphävas.
- 93 Eftersom målet är färdigt för avgörande skall domstolen enligt artikel 54 första stycket i EG-stadgan för domstolen slutgiltigt ta ställning till Republicas överklagande och, av samma skäl som anges i punkterna 86—90 i förevarande dom, ogiltigförklara den omtvistade förordningen i den mån den berör detta bolag.

Rättegångskostnader

- 94 Enligt artikel 122 första stycket i rättegångsreglerna skall domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet bifalls och domstolen avgör målet

slutligt. Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 118 skall tillämpas i målet om överklagande, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. I artikel 69.4 första stycket föreskrivs att de institutioner som har intervenerat i målet skall bära sina rättegångskostnader.

- 95 Eftersom Petrotubs och Republicas överklaganden har bifallits och den omtvistade förordningen ogiltigförklarats i den mån de berörs av denna, skall rådet förpliktas att ersätta Petrotubs och Republicas rättegångskostnader både i första instans och inom ramen för förevarande mål, i enlighet med Petrotubs och Republicas yrkanden. Kommissionen skall vidare bära sina rättegångskostnader både i första instans och inom ramen för förevarande mål.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

följande dom:

- 1) Dom meddelad den 15 december 1999 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt i de förenade målen T-33/98 och T-34/98, Petrotub och Republica mot rådet, upphävs.

- 2) Rådets förordning (EG) nr 2320/97 av den 17 november 1997 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Ungern, Polen, Ryssland, Tjeckiska republiken, Rumänien och Slovakiska republiken, om upphävande av förordning (EEG) nr 1189/93 och om avslutande av förfarandet vad gäller sådan import med ursprung i Republiken Kroatien, ogiltigförklaras i den mån den berör Petrotub SA och Republica SA.
- 3) Europeiska unionens råd skall ersätta rättegångskostnaderna för Petrotub SA och Republica SA såväl i förevarande mål som i det förfarande i första instans som ledde fram till domen i det ovannämnda målet Petrotub och Republica mot rådet.
- 4) Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sina rättegångskostnader såväl i förevarande mål som i det förfarande vid förstainstansrätten som ledde fram till domen i det ovannämnda målet Petrotub och Republica mot rådet.

Wathelet

Timmermans

Edward

La Pergola

Jann

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 9 januari 2003.

R. Grass

M. Wathelet

Justitiesekreterare

Ordförande på femte avdelningen